Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 28. januarja 2016*

„Predhodno odločanje — Uredba (EU) št. 158/2013 — Veljavnost — Protidampinška dajatev, uvedena na uvoz nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov s poreklom iz Kitajske — Izvršitev sodbe, s katero je bila ugotovljena neveljavnost prejšnje uredbe — Obnova prvotne preiskave glede določitve normalne vrednosti — Ponovna uvedba protidampinške dajatve na podlagi istih podatkov — Preiskovalno obdobje, ki se upošteva“

V združenih zadevah C-283/14 in C-284/14,

katere predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki sta ju vložili Finanzgericht Düsseldorf (finančno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija) in Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu, Nemčija) s sklepoma z dne 4. junija 2014 in 1. aprila 2014, ki sta na Sodišče prispela 11. junija 2014, v postopkih

CM Eurologistik GmbH

proti

Hauptzollamt Duisburg (C-283/14)

in

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

proti

Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14),

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik tretjega senata v funkciji predsednika četrtega senata, J. Malenovský (poročevalec), M. Safjan, sodnika, A. Prechal in K. Jürimäe, sodnici,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 20. maja 2015,

* Jezik postopka: nemščina.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za CM Eurologistik GmbH in Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) K. Landry, odvetnik,

— za Svet Evropske unije S. Boelaert, agentka, ob sodelovanju B. O'Connorja in S. Crosbyja, solicitors, kot tudi S. Gubel, odvetnica,

— za Evropsko komisijo T. Maxian Rusche in R. Sauer, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 24. septembra 2015

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na veljavnost Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 158/2013 z dne 18. februarja 2013 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 49, str. 29).

2 Ta predloga sta bila predložena v sporih, prvič, med družbo CM Eurologistik GmbH (v nadaljevanju: CM Eurologistik) in Hauptzollamt Duisburg (glavni carinski urad v Duisburgu, Nemčija) ter, drugič, med družbo Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (v nadaljevanju: GLS) in Hauptzollamt Hamburg-Stadt (glavni carinski urad v Hamburgu, Nemčija) v zvezi s tem, da ti carinski organi pobirajo protidampinško dajatev na uvoz konzerviranih mandarin s poreklom iz Kitajske, ki ga opravljajo te družbe.

Pravni okvir

3 Z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba), ki je začela veljati 11. januarja 2010, je bila razveljavljena in nadomeščena Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2117/2005 z dne 21. decembra 2005 (UL L 340, str. 17, v nadaljevanju: Uredba št. 384/96). Z osnovno uredbo so kodificirane in s podobnim besedilom prevzete določbe Uredbe št. 384/96.

4 Člen 1 osnovne uredbe, naslovljen „Načela“, določa:

„1. Protidampinška dajatev se lahko uporabi za vsak dampinški izdelek, čigar sprostitev v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.

2. Izdelek šteje kot dampinški, če je njegova izvozna cena pri izvozu v Skupnost manjša kot primerljiva cena podobnega izdelka, ki se pojavlja v običajnem poteku trgovanja, uveljavljenim za državo izvoznico.

[…]“

5 Člen 2 osnovne uredbe, naslovljen „Določitev dampinga“, določa:

„A. Normalna vrednost

1. Normalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici. […]

7.

(a) V primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva […] se določi normalna vrednost na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v druge države, vključno s Skupnostjo, ali, kjer to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Skupnosti za podoben proizvod, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo.

Primerna tretja država s tržnim gospodarstvom se izbere na smiseln način, pri čemer se ustrezno upoštevajo vse zanesljive informacije, ki so dostopne v času izbire. […]

[…]“

6 Člen 5 osnovne uredbe, naslovljen „Začetek postopkov“, v odstavku 9 določa:

„Kjer po posvetovanju postane jasno, da obstaja dovolj dokazov, ki opravičujejo začetek postopka, Komisija postopek začne v roku 45 dni po vložitvi pritožbe in objavi obvestilo o tem v *Uradnem listu Evropske unije*. Kjer so predloženi dokazi nezadostni, bo pritožnik obveščen o tem po posvetovanju v roku 45 dni od datuma, ko je bila pritožba vložena pri Komisiji.“

7 Člen 6 osnovne uredbe, naslovljen „Preiskava“, določa:

„1. Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami prične preiskavo na ravni Skupnosti. Ta preiskava pokriva tako damping kakor tudi škodo; oba pojava se preiskujeta sočasno. Da bi prišli do reprezentativnih ugotovitev, se določi obdobje preiskave, ki v primeru dampinga običajno pokriva obdobje najmanj šest mesecev neposredno pred začetkom postopka. Informacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, se običajno ne upoštevajo.

[…]

9. Pri postopkih, ki se začnejo v skladu s členom 5(9), se preiskava, če je le mogoče, zaključi v roku enega leta. Vsekakor pa se ta preiskava v vseh primerih zaključi v 15 mesecih po njenem začetku z ugotovitvami, ki jih v primeru vloženih zavez v skladu z členom 8, v primeru dokončnih ukrepov pa člen 9.“

8 Člen 11 osnovne uredbe, naslovljen „Trajanje, pregledi in vračila“, določa:

„1. Protidampinški ukrep ostane v veljavi samo tako dolgo in samo v takem obsegu, kot je treba, da se prepreči damping, ki povzroča škodo.

2. Dokončni protidampinški ukrep preneha veljati pet let po svoji uvedbi ali pet let od datuma zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako damping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno, da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dampinga in škode. […]

[…]

3. Potrebo po nadaljevanju izvajanja ukrepov je mogoče pregledati, kjer je to upravičeno, na pobudo Komisije […].

Vmesni pregled se začne, če zahteva vsebuje dovolj dokazov, da nadaljnje izvajanje ukrepa ni več potrebno za preprečevanje dampinga in/ali da bi se škoda verjetno ne nadaljevala oz. se ne bi spet pojavljala, če se ukrep odstrani ali spremeni, ali pa, da obstoječi ukrep ni ali pa ni več zadosten, da prepreči damping, ki povzroča škodo.

[…]“

9 Člen 23 osnovne uredbe, naslovljen „Razveljavitev“, določa:

„Uredba (ES) št. 384/96 se razveljavi.

Vendar preklic Uredbe (ES) št. 384/96 ne posega v veljavnost postopkov, ki so se začeli na njeni osnovi.

[…]“

Spora o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

Dejansko stanje, v okviru katerega je bila sprejeta Uredba št. 158/2013

10 Komisija je uvedla začasne zaščitne ukrepe proti uvozu konzerviranih mandarin s tem, da je sprejela Uredbo (ES) št. 1964/2003 z dne 7. novembra 2003 o uvedbi začasnih zaščitnih ukrepov proti uvozu nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) (UL L 290, str. 3). Ta uredba je začela veljati 9. novembra 2003 in se je uporabljala do 10. aprila 2004.

11 Komisija je na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 3285/94 z dne 22. decembra 1994 o skupnih pravilih za uvoz in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 518/94 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 17) in Uredbe Sveta (ES) št. 519/94 z dne 7. marca 1994 o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav in razveljavitvi uredb (EGS) št. 1765/82, 1766/82 in 3420/83. (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 3) 7. aprila 2004 sprejela Uredbo (ES) št. 658/2004 o uvedbi dokončnih zaščitnih ukrepov proti uvozu nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 51, str. 101), ki se je uporabljala od 11. aprila 2004 do 8. novembra 2007.

12 Pred iztekom teh zaščitnih ukrepov je špansko združenje industrije za predelavo sadja in zelenjave vložilo zahtevo za podaljšanje navedenih ukrepov, ki jo je Komisija zavrnila.

13 To združenje je 6. septembra 2007 nato vložilo pritožbo zaradi dampinga v zvezi z uvozom nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov s poreklom iz Kitajske.

14 Komisija je menila, da ta pritožba vsebuje zadostne dokaze, in je 20. oktobra 2007 objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka glede uvoza nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL C 246, str. 15).

15 V tem obvestilu je bilo navedeno, da so zadevni izdelki pripravljene ali konzervirane mandarine (vključno s tangerinami in sacuma mandarinami), klementine, wilking mandarine in drugi podobni hibridi agrumov, ki ne vsebujejo dodanega alkohola, ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila ali ne in kot so opredeljeni pod tarifno številko 2008 kombinirane nomenklature iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 2, str. 382), kakor je bila spremenjena z Uredbo

Komisije (ES) št. 1549/2006 z dne 17. oktobra 2006 (UL L 301, str. 1, v nadaljevanju: KN), s poreklom iz Kitajske, običajno uvrščeni pod tarifne podštevilke 2008 30 55, 2008 30 75 in ex 2008 30 90 KN. Vendar je v navedenem obvestilu pojasnjeno, da so te tarifne podštevilke KN zgolj informativne narave. V zvezi z določitvijo normalne vrednosti teh agrumov Komisija v obvestilu navaja, da je zaradi odsotnosti proizvodnje zadevnega izdelka zunaj Skupnosti in Kitajske – razen za izvoznike/proizvajalce, ki predložijo zadostne dokaze o tem, da delujejo pod pogoji tržnega gospodarstva – ter glede na določbe člena 2(7) osnovne uredbe pritožnik normalno vrednost za Kitajsko določil na „kateri koli drugi razumni podlagi“, in sicer na podlagi cene, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Skupnosti za podoben izdelek, ki je „primerno prilagojena“.

16 Komisija je 4. julija 2008 sprejela Uredbo (ES) št. 642/2008 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 178, str. 19). Iz uvodne izjave 12 te uredbe je razvidno, da se je preiskava, katere namen je bil ugotoviti obstoj dampinga, nanašala na obdobje od 1. oktobra 2006 do 30. septembra 2007, medtem ko se je preverjanje z namenom ocene škode nanašalo na obdobje od 1. oktobra 2002 do konca obdobja preiskave. V zvezi z določitvijo normalne vrednosti zadevnega proizvoda je v uvodnih izjavah od 38 do 45 te uredbe navedeno, da je bila zaradi nesodelovanja proizvajalcev iz tretjih držav normalna vrednost za vse proizvajalce izvoznike, vključene v vzorec, določena na kateri koli drugi primerni podlagi, v tem primeru na podlagi cen, ki so se v Skupnosti dejansko plačevale ali se plačujejo za podoben proizvod.

17 Svet Evropske unije je 18. decembra 2008 sprejel Uredbo (ES) št. 1355/2008 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 350, str. 35), ki je začela veljati 31. decembra 2008. V skladu z uvodno izjavo 17 te uredbe ni bil predložen noben argument, ki bi lahko omajal metodo, uporabljeno za določitev normalne vrednosti. Komisija zlasti navaja, da ne bi bilo ustrezno uporabiti podatkov o cenah druge države uvoznice ali objavljenih informacij, saj zaradi nesodelovanja „primerljive države“ teh informacij ne bi bilo mogoče preveriti v skladu z zahtevami iz člena 6(8) osnovne uredbe. Tudi v uvodni izjavi 18 Uredbe št. 1355/2008 je navedeno, da se uvodne izjave od 38 do 45 Uredbe št. 642/2008 potrdijo.

18 S tožbo, vloženo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča Evropske unije 23. marca 2009, sta dve podjetji, na kateri se je nanašala protidampinška dajatev, uvedena z Uredbo št. 1355/2008, predlagali razglasitev ničnosti te uredbe.

19 Splošno sodišče je s sodbo z dne 17. februarja 2011, Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods/Svet (T-122/09, EU:T:2011:46), tej tožbi ugodilo, saj je ugotovilo, da je bila z Uredbo št. 1355/2008 kršena pravica do obrambe in da ta uredba ni zadosti obrazložena. Zato jo je razglasilo za nično v delu, v katerem se uporablja za družbi, ki sta bili tožeči stranki v tej zadevi.

20 Sočasno je Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu) v okviru spora med družbo GLS in glavnim carinskim uradom mesta Hamburg v zvezi s tem, da je ta davčni organ pobiral protidampinško dajatev, uvedeno z Uredbo št. 1355/2008, 11. maja 2010 Sodišču Evropske unije predložilo vprašanje za predhodno odločanje v zvezi z veljavnostjo te uredbe.

21 Sodišče je s sodbo GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) ugotovilo, da je Uredba št. 1355/2008 neveljavna.

22 Sodišče je v tej sodbi navedlo, da morata v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe v primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva Komisija, katere naloga je izvajanje preiskave in sprejemanje začasnih protidampinških uredb, in Svet, katerega naloga je sprejemanje končnih protidampinških uredb, preučiti, ali je normalno vrednost zadevnega proizvoda mogoče določiti na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v druge države. Šele če se taka določitev izkaže za nemogočo, se normalna vrednost lahko določi glede na drugo razumno podlago. Zato bi Komisija med preiskavo, na podlagi katere je bila sprejeta Uredba

št. 1355/2008, morala z vso zahtevano skrbnostjo preučiti informacije, ki jih je imela na voljo, da bi med državami s tržnim gospodarstvom našla „primerljivo državo“. Sodišče pa je ugotovilo, da iz statističnih podatkov Eurostata (statistični urad Evropske unije) izhaja, da je bila v letih od 2002/2003 do 2006/2007 v Evropsko unijo uvožena nezanemarljiva količina proizvodov, uvrščenih pod tarifne podštevilke 2008 30 55, 2008 30 75 in ex 2008 30 90 KN, ki prihajajo iz tretjih držav s tržnim gospodarstvom, med drugim iz Izraela, Svazija, Tajske in Turčije. Iz teh statistik so bili namreč razvidni ti podatki v zvezi z uvozom navedenih proizvodov (v tonah):

Obseg uvoza	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006	2006/ 2007 (OP)
Kitajska	51.282,60	65.895,00	49.590,20	61.456,30	56.157,20
Izrael	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Svazi	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Turčija	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Tajska	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

23 V teh okoliščinah bi morala Komisija po uradni dolžnosti preveriti, ali je bilo mogoče eno od teh državah s tržnim gospodarstvom šteti za „primerljivo državo“ v smislu člena 2(7)(a) osnovne uredbe. Zato je Sodišče ugotovilo, da Svet in Komisija nista izpolnila zahtev iz te določbe, saj sta normalno vrednost zadevnega proizvoda določila na podlagi cene, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Uniji za podoben izdelek, ne da bi izkazala vso potrebno skrbnost za to, da bi to vrednost določila na podlagi cen, ki se za ta proizvod plačujejo v tretji državi s tržnim gospodarstvom.

24 Sodišče je ob temv točki 35 sodbe GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) v odgovor na argument, s katerim se je izpodbijala upoštevnost statističnih podatkov Eurostata, navedlo, prvič, da se ti statistični podatki, ki so bili zahtevani, nanašajo na zadevni proizvod, in drugič, da iz primerjave med statističnimi podatki, navedenimi v Uredbi št. 642/2008, ki se nanašajo na uvoz zadevnega proizvoda iz Kitajske, in statističnimi podatki, ki so bili predloženi Sodišču, izhaja, da so se zadnjenavedeni podatki nanašali izključno na uvoz zadevnega proizvoda.

25 Komisija je 19. junija 2012 v *Uradnem listu Evropske unije* objavila Obvestilo v zvezi s protidampinškimi ukrepi za uvoz nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in v zvezi z delno obnovo protidampinške preiskave v zvezi z uvozom nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL C 175, str. 19), v katerem je navedla, da je sklenila obnoviti protidampinško preiskavo in da je „obnova […] po obsegu omejena na izvajanje ugotovitve Sodišča EU [v sodbi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158)]“. To obvestilo tudi obvešča carinske organe, da v skladu z navedeno sodbo za uvoz zadevnega proizvoda v Unijo ne veljajo več protidampinški ukrepi in da je treba dajatve, pobrane za zadevni proizvod v skladu z Uredbo št. 1355/2008, vrniti ali odpustiti.

26 Svet je 18. februarja 2013 sprejel Uredbo št. 158/2013. Ta uredba je začela veljati 23. februarja 2013 in je prenehala veljati 31. decembra 2013.

27 V uvodnih izjavah 32, 33, 43, 47, 48, 54 in 86 Uredbe št. 158/2013 je navedeno:

„(32) […] Sodišče [je] v sodbi [GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), v zvezi z določitvijo] primerljive države razložilo statistične podatke, ki jih je Sodišču sporočila Komisija 27. julija 2011, kot podatke, ki zadevajo samo zadevni izdelek. Vendar je Komisija ponovno preučila celoten obseg vsake oznake KN, ki so vključene v te statistične podatke, in opozoriti bi bilo treba, da se ti statistični podatki uporabljajo širše od izdelka, za katerega se uporabljajo ukrepi, ker v celoti

vključujejo oznake KN 2008 30 55, 2008 30 75 in 2008 30 90. Statistični podatki, ki zadevajo samo zadevni ali podobni izdelek za oznaki KN 2008 30 55 in 2008 30 75 so za […] države [navedene v statističnih podatkih Eurostata, dostopnih do preiskave] v času preiskave naslednji:

Država	Obseg uvoza (v tonah)
[Kitajska]	49 791,30
Tajska	666,10
Turčija	151,20
Izrael	4,80
Svazi	0

(33) Statistični podatki so pod oznako KN 2008 30 90 vključevali izdelke, ki niso zadevni izdelek. Posledično ni mogoče izpostaviti nobenih sklepnih ugotovitev v zvezi z uvozom podobnega izdelka za to oznako KN. Zato ni mogoče izpeljati, da je bil podobni izdelek v obdobju preiskave v znatnih količinah uvožen iz Izraela ali Svazija.

[…]

(43) […] [T]reba [je] poudariti, da je Komisija sklenila obnoviti prvotno preiskavo, ki bi bila omejena na določitev primerljive države. V nasprotju s pristopom, ki ga je zavzela v zadevi, v kateri je bila sprejeta sodba Industrie des poudres sphériques proti Svetu [(C-458/98 P, EU:C:2000:531)], ni določila novega obdobja preiskave. To je bilo utemeljeno na pomisleku, da bi bili glede na to, da so bile sprejete protidampinške dajatve, vsi podatki, zbrani v novem obdobju preiskave, izkrivljeni zaradi teh protidampinških dajatev, zlasti kar zadeva določitev škode. Komisija meni, da pripombe strani v zvezi z domnevno odsotnostjo dampinga v tem trenutku lahko bolje obravnava v okviru vmesnega pregleda na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe. Ker je bila v prvotni preiskavi analiza obstoja škode opravljena naknadno za obdobje preiskave, je analiza škode v vmesnem pregledu pripravljena prospektivno, ker je na škodo, ugotovljeno v obdobju preiskave, verjetno vplivalo dejstvo, da je bila vzpostavljena protidampinška dajatev.

[…]

(47) V sodbi [GLS, C-338/10, EU:C:2012:158] Sodišče izrecno navaja štiri države, iz katerih bi po podatkih Eurostata prihajal velik del uvoza iz oznak KN 2008 30 55, 2008 30 75 in ex 2008 30 90 v Unijo. Te države so Izrael, Svazi, Tajska in Turčija. Glede na to je Komisija stopila v stik z organi teh držav prek njihovih predstavništev pri Evropski uniji. Z vsemi je stopila v stik pred delno obnovo preiskave in ponovno ob obnovi. Zadevna predstavništva in tudi delegacije Evropske unije v navedenih štirih državah je pozvala, naj navedejo morebitne domače proizvajalce podobnega izdelka in, če obstajajo, pomagajo pri zagotovitvi njihovega sodelovanja.

(48) Čeprav je z njimi stopila v stik dvakrat, od predstavništev Svazija in Tajske pri Evropski uniji ni prejela odgovora. Odgovor je prejela od predstavništev Izraela in Turčije. Predstavništvo Turčije je navedlo naslove šestih domnevnih proizvajalcev, izraelsko predstavništvo pa je obvestilo službe Komisije, da v Izraelu v [obdobju preiskave] ni bilo proizvodnje podobnega izdelka (in da trenutno ni nobene takšne proizvodnje).

[…]

(54) Ob upoštevanju pripomb strani in njihove analize ter pomanjkanju sodelovanja morebitnih proizvajalcev iz tretjih držav, kljub velikim prizadevanjem služb Komisije, je bilo zaključeno, da normalne vrednosti na podlagi cene ali konstruirane vrednosti v tržnem gospodarstvu tretje države, kot je določeno v členu 2(7)(a) osnovne uredbe, ni mogoče določiti.

[…]

(86) V zvezi s trditvijo, da bi morala biti analiza škode opravljena na podlagi novejših podatkov […], je treba opozoriti, da bo na novejše podatke vplivala uvedba protidampinške dajatve. Zato je vmesni pregled iz člena 11(3) osnovne uredbe primerni instrument za analizo novejših podatkov in ne nova preiskava […]“

Dejansko stanje zadeve C-283/14

28 Družba CM Eurologistik opravlja storitve skladiščenja in distribucije. Ta družba je 20. marca 2013 v ustrezno odobreno carinsko skladišče prepeljala 48.000 kartonov s po 24 pločevinkami mandarin brez dodanega alkohola in z dodanim sladkorjem (13,95 %), od katerih je vsaka tehtala 312 gramov (g), iz tarifne podštevilke 2008 30 75 90 TARIC (integrirana tarifa Evropskih skupnosti) s poreklom iz Kitajske. V to skladišče je 25. marca 2013 spet prepeljala enako količino blaga.

29 Aprila 2013 je družba CM Eurologistik iz carinskega skladišča v treh delih vzela približno 19.296 kilogramov (kg) zgoraj navedenih pločevink mandarin in nato predložila deklaracijo za sprostitev teh proizvodov v prosti promet.

30 Glavni carinski urad iz Duisburga je z odločbo z dne 7. maja 2013 družbi CM Eurologistik odmeril protidampinško dajatev v višini 9 657,99 EUR.

31 Družba CM Eurologistik je zoper to odločbo vložila ugovor in ga utemeljila s tem, da Uredba št. 158/2013 ni veljavna.

32 Ta urad je z odločbo z dne 9. septembra 2013 ugotovil, da ga Uredba št. 158/2013 zavezuje in da pri njeni uporabi ni storil nobene napake, ter ta ugovor zavrnil.

33 Družba CM Eurologistik je zoper to odločbo vložila tožbo pri Finanzgericht Düsseldorf (finančno sodišče v Düsseldorfu) in jo utemeljila enako kot ugovor.

34 Finanzgericht Düsseldorf (finančno sodišče v Düsseldorfu) je odločilo, da prekine odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predloži to vprašanje:

„Ali je Uredba št. 158/2013 veljavna?“

Dejansko stanje zadeve C-284/14

35 Družba GLS v Evropsko unijo uvaža konzervirane mandarine s poreklom iz Kitajske.

36 Glavni carinski urad v mestu Hamburg je z odločbo z dne 3. aprila 2013 družbi GLS odmeril uvozne dajatve, od tega 62.983,52 EUR protidampinških dajatev na podlagi Uredbe št. 158/2013.

37 Družba GLS je 30. aprila 2013 s sklicevanjem na neveljavnost Uredbe št. 158/2013 pri tem uradu vložila ugovor zoper to odločbo.

38 Navedeni urad je z odločbo z dne 24. maja 2013 ta ugovor zavrnil kot neutemeljen. Ob tem je navedel, da ni pristojen za presojo veljavnosti uredb, ki jih sprejmejo evropske institucije.

39 Družba GLS je 26. junija 2013 zoper to odločbo vložila tožbo pri Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu).

40 Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu) je odločilo, da prekine odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predloži to vprašanje:

„Ali je Uredba št. 158/2013 veljavna, čeprav pred njenim sprejetjem ni bila opravljena novejša samostojna protidampinška preiskava, ampak se je le nadaljevala obstoječa protidampinška preiskava, ki je bila takrat že opravljena za obdobje od 1. oktobra 2006 do 30. septembra 2007, pri čemer pa ta preiskava v skladu z ugotovitvami Sodišča v sodbi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) ni upoštevala zahtev iz Uredbe št. 384/96, zaradi česar je Sodišče v navedeni sodbi razsodilo, da Uredba št. 1355/2008, sprejeta na podlagi te preiskave, ni veljavna?“

41 S sklepom predsednika Sodišča z dne 16. julija 2014 sta bili zadevi C-283/14 in C-284/14 združeni za pisni in ustni del postopka ter izdajo sodbe.

Vprašanji za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

42 Iz obrazložitve predlogov za sprejetje predhodne odločbe je razvidno, da se dvomi predložitvenih sodišč glede veljavnosti Uredbe št. 158/2013 deloma ujemajo. Glede na naravo teh dvomov je treba ugotoviti, da predložitveni sodišči s svojima vprašanjema, ki ju je treba v delu preučiti skupaj, v bistvu sprašujeta, ali je Uredba št. 158/2013 neveljavna zaradi:

— tega, ker niti v Uredbi št. 384/96 niti v osnovni uredbi, ki jo je nasledila, ni določb, ki bi izrecno določale možnost obnove postopka po tem, ko je bilo ugotovljeno, da je protidampinška uredba neveljavna;

— kršitve člena 6(9) osnovne uredbe;

— kršitve člena 6(1) osnovne uredbe;

— nepravilnosti utemeljitve, navedene v Uredbi št. 158/2013 za odločitev Sveta in Komisije, da ohranita prvotno referenčno obdobje, in

— kršitve člena 266 PDEU.

43 Tožeči stranki v postopkih v glavni stvari v svojih stališčih navajata še dva druga razloga za neveljavnosti Uredbe št. 158/2013, ki se v bistvu nanašata na neupoštevanje *ratione temporis* področja uporabe osnovne uredbe in na kršitev člena 2(7)(a) te uredbe.

44 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča pa je razvidno, da postopek iz člena 267 PDEU temelji na jasni ločitvi funkcij med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, tako da je le nacionalno sodišče, ki odloča v sporu in mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, ki jo je treba sprejeti, glede na posebnosti zadeve pristojno za presojo o tem, ali za izdajo sodbe potrebuje predhodno odločbo, in o pomembnosti vprašanj, ki jih zastavi Sodišču (sodba Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 26).

45 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno tudi, da člen 267 PDEU ne daje pravnega sredstva strankam v sporu, ki poteka pred nacionalnim sodiščem, tako da Sodišče načeloma ni zavezano presoditi o veljavnosti prava Unije zgolj iz razloga, ki ga je ena od teh strank navedla v pisnih stališčih (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 27 in navedena sodna praksa).

46 V teh okoliščinah preučitve veljavnosti Uredbe št. 158/2013 ni treba razširiti na mogoče razloge neveljavnosti, na katere se predložitveni sodišči nista sklicevali.

Neobstoj določb v Uredbi št. 384/96 ali v osnovni uredbi, ki jo je nasledila, ki bi izrecno določale možnost obnove postopka po tem, ko je bilo ugotovljeno, da je protidampinška uredba neveljavna

47 Predložitveno sodišče v zadevi C-284/14 v bistvu sprašuje, ali je Uredba št. 158/2013 neveljavna, ker sta se Svet in Komisija odločila, da obnovita postopek, čeprav niti Uredba št. 384/96 niti osnovna uredba, ki jo je nasledila, take možnosti ne predvidevata.

48 V zvezi s tem je treba navesti, da kadar Sodišče v okviru postopka, sproženega na podlagi člena 267 PDEU, ugotovi neveljavnost akta Unije, je pravna posledica njegove odločitve, da zadevnim institucijam naloži, naj sprejmejo nujne ukrepe za popravo ugotovljene nezakonitosti, kar je v primeru sodbe, s katero je ugotovljena ničnost, obveznost, ki je določena v členu 266 PDEU, ki se po analogiji uporablja v primeru sodb, s katerimi je razglašena neveljavnost akta Unije (glej v tem smislu sodbo Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, točka 124 in navedena sodna praksa).

49 Za izpolnitev te obveznosti morajo zadevne institucije spoštovati ne samo izrek sodbe, s katero se ugotovi neveljavnost ali razglasi ničnost, ampak tudi obrazložitev, zakaj je prišlo do tega izreka, ki pomeni zanj potrebno podlago v tem smislu, da je nujna za ugotovitev natančnega pomena tega, kar je bilo razsojeno v izreku. V tej obrazložitvi je namreč, prvič, obravnavana določba opredeljena za nezakonito in, drugič, so navedeni razlogi nezakonitosti, ugotovljene v izreku, ki jih zadevna institucija mora upoštevati pri nadomestitvi akta, za katerega je bilo ugotovljeno, da je neveljaven, ali je bil razglašen za ničen (glej v tem smislu sodbe Asteris in drugi/Komisija, 97/86, 99/86, 193/86 in 215/86, EU:C:1988:199, točka 27; Španija/Komisija, C-415/96, EU:C:1998:533, točka 31, ter Italija/Komisija, C-417/06 P, EU:C:2007:733, točka 50).

50 Treba pa je navesti, prvič, da člen 266 PDEU od institucije, katere akt je bil razglašen za ničen, zahteva le, da sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev ničnostne sodbe (sodba Komisija/AssiDomän Kraft Products in drugi, C-310/97 P, EU:C:1999:407, točka 50), in drugič, da razglasitev ničnosti akta Unije ne vpliva nujno na njegove pripravljalne akte (sodba Limburgse Vinyl Maatschappij in drugi/Komisija, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, od C-250/99 P do C-252/99 P in C-254/99 P, EU:C:2002:582, točka 73).

51 Zato lahko navedene institucije – razen če je zaradi ugotovljene nepravilnosti celoten postopek ničen – za sprejetje akta, ki bi nadomestil prejšnji akt, ki je bil razglašen za ničen ali je bilo zanj ugotovljeno, da je neveljaven, obnovijo postopek na stopnji, na kateri je prišlo do te nepravilnosti (glej v tem smislu sodbo Italija/Komisija, C-417/06 P, EU:C:2007:733, točka 52 in navedena sodna praksa).

52 Glede na zgornje navedbe ni treba, da je možnost obnove postopka izrecno predvidena v predpisih, ki se uporabijo, da bi jo institucije, ki so sprejele akt, ki je bil razglašen za ničen ali za katerega je bilo ugotovljeno, da je neveljaven, lahko uporabile. Poleg tega je Sodišče že lahko ugotovilo, ne da bi se sklicevalo na posebno pravno podlago, da institucije imajo tako možnost, potem ko je bila s sodbo uredba o uvedbi protidampinških dajatev razglašena za nično (glej v tem smislu sodbo Industrie des poudres sphériques/Svet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, točki 82 in 94).

53 V zadevah v glavni stvari se je nepravilnost, ki jo je Sodišče ugotovilo v sodbi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), nanašala na to, da Komisija ni po uradni dolžnosti preučila, ali bi katera od držav, navedenih v statističnih podatkih Eurostata, ki so bili na voljo v času preiskave, lahko pomenila primerljivo državo v smislu člena 2(7)(a) osnovne uredbe, in da tako Svet in Komisija nista izkazala skrbnosti, potrebne za določitev normalne vrednosti zadevnega proizvoda na podlagi cen, ki se za ta proizvod uporabljajo v tretji državi s tržnim gospodarstvom.

54 Ker taka nepravilnost ni vplivala na celotni postopek, ampak zgolj na določitev te normalne vrednosti, sta se Svet in Komisija pri izvršitvi sodbe GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) lahko odločila, da postopek obnovita šele v fazi preiskave, ki je zadevala določitev navedene normalne vrednosti, četudi taka možnost ni izrecno predvidena niti v Uredbi št. 384/96 niti v osnovni uredbi, ki jo je nasledila.

55 Iz tega sledi, da to, da niti Uredba št. 384/96 niti osnovna uredba, ki jo je nasledila, ne predvidevata možnosti, da Svet in Komisija obnovita postopek po tem, ko je bilo ugotovljeno, da je protidampinška uredba neveljavna, ne more povzročiti neveljavnosti Uredbe št. 158/2013.

Zatrjevana kršitev člena 6(9) osnovne uredbe

56 Predložitveni sodišči v bistvu sprašujeta, ali je Uredba št. 158/2013 neveljavna, ker je bila preiskava končana več kot petnajst mesecev po njenem začetku, saj naj bi to po njenem mnenju pomenilo kršitev člena 6(9) osnovne uredbe.

57 Glede tega, kot je bilo navedeno v točki 54 te sodbe, kadar je do nepravilnosti prišlo med potekom preiskave, kot v zadevah v glavni stvari, morajo imeti zadevne institucije možnost, da postopek obnovijo v fazi preiskave, na kateri je prišlo do nepravilnosti.

58 Iz tega člena 6(9) sicer res izhaja, da se, ko se protidampinški postopek začne, mora v njem začeta preiskava v vseh primerih končati v petnajstih mesecih po njenem začetku.

59 Vendar je treba ugotoviti, da navedeni člen 6(9), ki se izrecno nanaša na postopke, začete na podlagi člena 5(9) osnovne uredbe, zadeva zgolj prvotne postopke, ne pa postopkov, obnovljenih po izreku sodbe, s katero je bila razglašena ničnost ali ugotovljena neveljavnost.

60 Ob tem bi – čeprav je namen petnajstmesečnega roka, predvidenega v tej določbi, zagotoviti hiter potek postopkov, urejenih v osnovni uredbi – razlaga člena 6(9) te uredbe, ki jo predlagata predložitveni sodišči, v praksi vodila do neupravičenega podaljšanja postopkov, urejenih v navedeni uredbi, saj bi institucije na njeni podlagi morale po izreku take sodbe te postopke ponovno začeti povsem od začetka, s čimer bi se čas do njihovega zaključka podaljšal.

61 Iz zgornjih navedb je razvidno, da ker je bil zadevni postopek obnovljen, se petnajstmesečni rok, predviden za prvotne postopke, v tem postopku ne uporablja, tako da ni treba ugotoviti, da je Uredba št. 158/2013 iz razloga, na katerega se sklicujeta predložitveni sodišči, neveljavna.

Zatrjevana kršitev člena 6(1) osnovne uredbe

62 Predložitveni sodišči v bistvu sprašujeta, ali je Uredba št. 158/2013 neveljavna, ker sta se Svet in Komisija odločila, da za ugotovitev obstoja dampinga ne bosta opravila nove preiskave na podlagi aktualiziranega referenčnega obdobja, kar je po mnenju teh sodišč v nasprotju s členom 6(1) osnovne uredbe.

63 V zvezi s tem je treba ponoviti, da navedeni člen 6(1) določa, da mora v preiskavi uporabljeno referenčno obdobje običajno pokrivati obdobje najmanj šestih mesecev neposredno pred začetkom postopka.

64 Pri izvršitvi sodbe GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) pa sta se Svet in Komisija odločila, da postopek obnovita v fazi preiskave v zvezi z obstojem dampinga, pri čemer sta ohranila prvotno referenčno obdobje.

65 Vendar je Sodišče v zvezi s členom 7(1)(c) Uredbe Sveta (EGS) št. 2423/88 z dne 11. julija 1988 o zaščiti proti dumpinškemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti (UL L 209, str. 1), katerega določbe so bile podobne določbam člena 6(1) osnovne uredbe, že lahko ugotovilo, da so pravila za določitev referenčnega obdobja, ki ga je treba upoštevati za protidampinške preiskave, navedena v tem členu, zgolj informativna in niso obvezna (sodba Industrie des poudres sphériques/Svet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, točka 88).

66 Sicer je res, kot navajata predložitveni sodišči, da je iz točke 92 sodbe Industrie des poudres sphériques/Svet (C-458/98 P, EU:C:2000:531) razvidno, da je treba preiskavo opraviti na podlagi kar najbolj aktualnih informacij, da bi bilo mogoče določiti protidampinške dajatve, ki so primerne za zaščito industrije Skupnosti pred dampingom.

67 Vendar je iz člena 11(2) osnovne uredbe razvidno, da lahko zadevne institucije na podlagi podatkov za isto referenčno obdobje protidampinške dajatve, ki so primerne za zaščito industrije Skupnosti pred dampingom, v veljavi ohranijo pet let.

68 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da čeprav so se institucije pri sprejetju Uredbe št. 158/2013 oprle na podatke iz referenčnega obdobja, na podlagi katerih je bila sprejeta Uredba št. 1355/2008, pa je bila z Uredbo št. 158/2013 protidampinška dajatev uvedena le za obdobje, v katerem bi se morala uporabljati Uredba št. 1355/2008, za katero je bilo s sodbo GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) ugotovljeno, da je neveljavna.

69 V teh okoliščinah so glede na specifičen kontekst navedenih zadev, v katerem sta instituciji morali upoštevati sodbo, s katero je bila ugotovljena neveljavnost, in odpraviti nezakonitost, ki je vplivala le na del izvedenega postopka, podatki, zbrani med preiskavo, pomenili informacije, ki so ostale dovolj aktualne v smislu sodne prakse iz točke 66 te sodbe, da so utemeljevale uvedbo protidampinške dajatve do dneva izteka Uredbe št. 158/2013.

70 Iz tega sledi, da Svetu in Komisiji po obnovi postopka – ne da bi s tem kršila člen 6(1) osnovne uredbe – ni bilo treba določiti aktualiziranega referenčnega obdobja za določitev normalne vrednosti zadevnega proizvoda. Zato ni mogoče ugotoviti, da je Uredba št. 158/2013 neveljavna iz razloga, ker ni bila opravljena nova preiskava.

Zatrjevana nepravilnost utemeljitve, navedene v Uredbi št. 158/2013 za odločitev Sveta in Komisije, da ohranita prvotno referenčno obdobje

71 Predložitveno sodišče v zadevi C-283/14 v bistvu sprašuje, ali je Uredba št. 158/2013 neveljavna, ker je v uvodnih izjavah 43 in 86 te uredbe navedena po njegovem mnenju nepravilna utemeljitev za odločitev Sveta in Komisije, da ohranita prvotno referenčno obdobje, in sicer da bi bila preiskava, ki bi se nanašala na novejše obdobje, nujno izkrivljena zaradi protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo št. 642/2008 in nato z Uredbo št. 1355/2008, ter da je zato najprimernejši instrument za analizo novejših podatkov vmesni pregled iz člena 11(3) osnovne uredbe.

72 To sodišče navaja, prvič, da so se v prvotnem obdobju preiskave, to je od 1. oktobra 2006 do 30. septembra 2007, prav tako uporabljali zaščitni ukrepi na podlagi uredb št. 1964/2003 in št. 658/2004. To pa naj tema institucijama ne bi preprečilo, da sta to obdobje uporabili kot referenčno obdobje. Drugič, ker člen 11(3) osnovne uredbe določa, da je vmesni pregled mogoče opraviti, tako da se za referenčno obdobje uporabi obdobje, v katerem je obstajala protidampinška dajatev, bi enako moralo veljati v primeru obnove protidampinškega postopka.

73 Vendar je bilo v točkah 54 in 70 te sodbe sklenjeno, da sta se Svet in Komisija pri izvršitvi sodbe GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) lahko veljavno odločila, da postopek obnovita šele v fazi preiskave v zvezi z določitvijo normalne vrednosti zadevnega proizvoda in da referenčnega obdobja ne določita na novo. V teh okoliščinah ugotovitev, tudi če bi bila utemeljena, da Uredba št. 158/2013 v svojih uvodnih izjavah 43 in 86 temelji na nepravilni utemeljitvi za odločitev Sveta in Komisije, da ohranita prvotno referenčno obdobje, tega sklepa ne bi mogla omajati. Zato ni mogoče ugotoviti, da je Uredba št. 158/2013 neveljavna iz zgoraj navedenega razloga.

Domnevna kršitev člena 266 PDEU

74 Predložitveni sodišči sprašujeta, ali je Uredba št. 158/2013 neveljavna, ker naj bi bila sprejeta v nasprotju s členom 266 PDEU, saj sta Svet in Komisija – drugače kot Sodišče v sodbi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) – v uvodnih izjavah 32 in 33 te uredbe ugotovila, da tarifna podštevilka 2008 30 90 KN vključuje tudi druge proizvode kot zadevni proizvod, in sta zato upoštevala drugačen obseg uvoza zadevnega proizvoda, kot je bil naveden v tej sodbi.

75 V zvezi s tem je treba ponoviti, da morajo na podlagi člena 266 PDEU, kadar je bil neki akt razglašen za ničen ali je bilo ugotovljeno, da je neveljaven, institucije, ki so ta akt sprejele, zgolj sprejeti ukrepe za izvršitev te sodbe.

76 Zato imajo institucije pri izvrševanju sodbe, s katero je bila razglašena ničnost ali ugotovljena neveljavnost, široko polje proste presoje pri izbiri načina te izvršitve, pri čemer mora biti ta način, kot je bilo ugotovljeno v točki 49 te sodbe, v skladu z izrekom zadevne sodbe in obrazložitvijo, ki pomeni podlago, potrebno za ta izrek.

77 V obravnavani zadevi sta sicer Svet in Komisija pri izvršitvi sodbe GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) opravila poglobljeno analizo nekaterih statističnih podatkov Eurostata v zvezi z obsegom uvoza, navedenega v sodbi. Po opravi te analize pa sta ti instituciji, ker sta naravo proizvodov iz tarifne podštevilke 2008 30 90 KN presodili drugače, ugotovili, da je določen obseg uvoza drugačen od tistega, ki ga je navedlo Sodišče.

78 Vendar Sodišče v sodbi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) z namenom ugotovitve neveljavnosti Uredbe št. 1355/2008 ni štelo za potrebno, da opravi poglobljeno analizo vsebine navedenih podatkov. Ugotovilo je, da ti podatki pomenijo indice za to, da se je zadevni proizvod v državah s tržnim gospodarstvom, kot so Izrael, Svazi, Turčija in Tajska, proizvajal v nezanemarljivih količinah, in da je iz tega mogoče sklepati, da Komisija ni po uradni dolžnosti preučila, ali bi katera od držav, navedenih v statističnih podatkih Eurostata, dostopnih v času preiskave, lahko pomenila primerljivo državo v smislu člena 2(7)(a) osnovne uredbe.

79 Torej so ugotovitve Sodišča v zvezi s proizvodi, ki so v statističnih podatkih Eurostata uvrščeni pod tarifno podštevilko 2008 30 90 KN, in obseg uvoza zadevnega proizvoda, naveden v istih statističnih podatkih, instituciji zavezovale v delu, v katerem iz njih izhaja, kot je Sodišče navedlov točki 34 sodbe GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), da bi bila Komisija po uradni dolžnosti morala preučiti, ali bi katera od držav, navedenih v teh podatkih, lahko pomenila primerljivo državo v smislu člena 2(7)(a) osnovne uredbe.

80 Ne glede na razlago teh statističnih podatkov iz uvodnih izjav od 31 do 33 Uredbe št. 158/2013 pa je zlasti iz uvodnih izjav 47 in 48 te uredbe razvidno, da sta instituciji nedvomno upoštevali ugotovitve Sodišča v zvezi s tem in opravili zahtevane preveritve za vsako od držav, navedenih v teh statističnih podatkih, ki jih je Sodišče analiziralo v sodbi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).

81 V teh okoliščinah Svet in Komisija s tem, da sta drugače kot Sodišče v zadevi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) ugotovila, da tarifna podštevilka 2008 30 90 KN vključuje tudi druge proizvode, in ne le zadevni proizvod, in sta zato ugotovila drugačen obseg uvoza zadevnega proizvoda, kot je naveden v tej sodbi, nista kršila člena 266 PDEU.

82 Iz zgornjih navedb je razvidno, da ni treba ugotoviti, da je Uredba št. 158/2013 neveljavna, ker je v nasprotju s členom 266 PDEU.

83 Glede na vse zgornje navedbe je treba ugotoviti, da se pri preučitvi postavljenih vprašanj ni izkazalo, da bi obstajal kakšen element, ki bi vplival na veljavnost Uredbe št. 158/2013.

Stroški

84 Ker je ta postopek za stranki v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Pri preučitvi postavljenih vprašanj se ni izkazalo, da bi obstajal kakšen element, ki bi vplival na veljavnost Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 158/2013 z dne 18. februarja 2013 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.

Podpisi